

SERVET ŞAMLIOĞLU İÇİN

Yekta Güngör ÖZDEN

Anayasa Mahkemesi Başkanı

Servet ŞAMLIOĞLU'nu 1970 lerde tanıdım. Adını duyduğum için karşılaşmamız sevindirici oldu. Bana anlatılan, portresi iyi sözlerle çizilen kişiyi birden karşımda bulmak tatlı bir sürpriz gibi geldi. Hemen kaynaştık. Dostluğumuz ölünceye değin sürdü. Alçakgönüllü, güler yüzlü, içtenlikli ve dürüst bir insandı. Kendine göre tutkuları, ilkeleri vardı. Beğendiğim yanlarından biri de inatçı olmamasıydı. Yanılabileceğini, yanlış yapabileceğini, konunun her yönünü bilmesinin olanaksızlığını kabül eder, doğru dönerdi. Ankara Barosu Başkanı olduğum yıllarda kendisine staj konferansları verdirdim. Konuşması yazılı olarak ilgililere sunuldu. Sonra birlikte vergi yasalarını hazırladık. Kalınca bir yapıt, yasaların hemen tümüyle değişiklik görmesi üzerine (Finansman yasası'yla) basılamadı. Sonra Almanya'da göreve gitti. Döndü. Vergiler Temyiz Komisyonu Başkanı bulunduğu sırada benim de içinde bulunduğum Anayasa Mahkemesi Kurulu onu Danıştay Üyeliğine seçti. Çalışmaları YÖK ve Sayıştay Başkanlığı çizgisiyle sürdü. Bilinen rahatsızlığı onu yıldırmadı. Duyguları, inancı güçlü idi. Bir insanın dayanabileceğinin üstünde bir uğraş verdi. Değerli ailesinin desteğiyle birlikteliğimiz yitirdiğimiz güne değin uzadı. Acı son onu aramızdan aldı ama içimizden çıkaramadı. Anı ya da armağan yapıtlarda daha çok bilimsel yazırlarla yitirdiğimiz seçkin kişiye saygımızı vurgularız. Benim bu ivedi yazılmış yazım, duygusallığı sergilemektedir. Ancak, insan duygularıyla bir bütündür. Yaşamını Devlete adanmış bir çalışkan kişinin başarıları, varsa yanlışları işlemlerle ve somut biçimde ürünleriyle bellidir. Ona çok kimse değinir. Ama dostluk gibi çoğu zaman değeri bilinmeyen bir olguyu vurgulayarak belirtmek yarınlar için önemlidir. Duygu ve düşünce birlikteliğiyle kurulan ilişki yanlarına güç veren en belirgin olgudur. Ölümler biz andıkça yaşayacaktır. Onları unutmamak için yalnız içimizde değil, aramızda da olacaklardır. Anmak da duyguların düşüncelerle birlikte yinelenmesidir. Gülüşü, duruşu, kişisel özellikleriyle kendine özgün yapısı olan ŞAMLIOĞLU, belleğindeki yerinin yüreklerimize dayandığı bir dosttu. Tanı ve iyileştirme için yurtdışına giderken uğurlayışımızı, gelişinde karşılayışımızı, evinde görmeye gittiğimizde şakalaşmalarımızı unutmak olanaksız. Yapıcı, çalışkan ve yoksunluklar içinde birşeyler yaratmak çabasını sürdüren sıcakkanlı bir insandı. Bolu'luluğuyla övünmesi de ayrıdır. Kimi olaylarla mutluluğu zaman zaman gölgelenmiş, çalışma isteği kırılmıştır ama hepsini aşmayı, bildiği yolda yürümeyi bilmiştir.

Çalıştığı ve başında bulunduğu kurumlara katkılarını kendisiyle birlikte koşanlar yazıp söylemişlerdir. Hizmet boyutu toplum ve yurt ölçeğinde ele alındığında kişilik daha iyi ortaya çıkar. Yurtdışında işçilerimize ilgisi,

dönüşünde kurduğu yakınlıklarla yarar ve katkıyı genişletip artırma coşkusu onu daha çok sevindirmiştir. İnsanı insan yapan öge gerçekte düşüncedir. Dünyası yaşam ortamı ölçüsünde küçük olanlar için yaşamak pek anlamlı değildir. Başkalarıyla paylaşacak bir şeyi olmayanlar, çıkar ve ün peşinde koşanlar, kişiliklerini ve ilkeleri korumuyarak eğilip büzülenler unutulup giderler. İnsanı, öldükten sonra da yaşatan değerlerin başında yapıtları, bıraktığı izlenim, hakkındaki kanıdır. Siyasal yandaşlıklarla, yardım çabalarıyla, çalışmadan ve başarılı olmadan yükselmelerle kimse birşey kazanmaz. İnsanı yücelten, savunduğu ve güçlendirdiği değerlerdir. Yoksa bir yere çıkmakla kimsenin boyu uzamaz.

Şamhoğlu, karşılık beklemeden koşmuş, kendini düşünmeden başkalarına yardımcı olmuş az kişilerden birisiydi. Aile ilişkilerimizde de babacan tutumuyla neşe kaynağı gibi hepimizi bağlardı.

O'nu unutmuyoruz. Arkadaşlarının onu aşacak çalışmalarla hizmetleri onun örnek alındığının kanıtı olarak karşılanacak ve acımızı azaltacaktır. Ölüm de bir derstir. Saygın anısı önünde bir kez daha eğilirim.